

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
TWEEDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

Beslissing van 20 november 2003 in de zaak onder rekestnummer 330/2003 GDW van:

X

gerechtsdeurwaarder te
APPELLANT,

t e g e n

Y

Bewindvoerder, kantoorhoudende te
GEÏNTIMEERDE.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 19 maart 2003 is ter griffie van het hof alhier ingekomen een geschrift – met bijlagen – van appellant, verder te noemen de gerechtsdeurwaarder, waarbij hij tijdig hoger beroep instelt tegen de beslissing van de kamer voor gerechtsdeurwaarders te Amsterdam, verder te noemen de kamer, van 11 februari 2003, verzonden op 21 februari 2003. Het appèlschrift is voorzien van een afschrift van de bestreden beslissing.

1.2. Bij die met redenen omklede beslissing heeft de kamer de klacht van geïntimeerde, verder te noemen klager, gegrond verklaard onder oplegging van de maatregel van berisping aan de gerechtsdeurwaarder.

1.3. Van de zijde van klager is op 1 mei 2003 een verweerschrift ter griffie ingekomen.

1.4. De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 10 juli 2003, alwaar de gerechtsdeurwaarder is verschenen. De gerechtsdeurwaarder heeft het woord gevoerd aan de hand van overgelegde pleitaantekeningen.

2. De stukken van het geding

Het hof heeft kennis genomen van de inhoud van de door de kamer aan het hof toegezonden stukken van de behandeling van de zaak in eerste aanleg, alsmede van de hiervoor vermelde stukken.

3. Algemene beoordeling van de beslissing

Het hof kan zich niet verenigen met de beslissing van de kamer en zal deze derhalve vernietigen.

4. De feiten

4.1. Bij vonnis van 9 oktober 2000 heeft de rechtbank te 's-Hertogenbosch de toepassing van de schuldsaneringsregeling uitgesproken ten aanzien van onder meer xxxxxxxx wonende te xxx, met benoeming van xxxxxx tot bewindvoerder.

4.2. Voordien had de gerechtsdeurwaarder ten laste van voornoemde xxx executoriaal derdenbeslag gelegd onder het UWV GAK, verder: het GAK, terzake van een vordering van xxxxxxx

4.3. Bij brief van 17 oktober 2000 heeft de gerechtsdeurwaarder de bewindvoerder verzocht de vordering van xxxxxx op de lijst van voorlopig erkende schuldvorderingen te plaatsen.

4.4. Begin november en begin december 2000 heeft de gerechtsdeurwaarder nog telkens een bedrag van € 90,76 van het GAK ontvangen terzake van de vordering

van xxxxxxx

4.5. Op 2 april 2002 heeft het GAK een bedrag van € 181,52 aan de gerechtsdeurwaarder overgemaakt. Omdat daarmee in totaal een hoger bedrag dan de resterende vordering van xxxxxx was voldaan, heeft de gerechtsdeurwaarder een bedrag van € 37,22 aan het GAK gerestitueerd. De gerechtsdeurwaarder heeft verder het totale door hem ontvangen bedrag aan zijn opdrachtgever overgemaakt.

4.6. Bij beschikking van 2 april 2002 heeft de rechtbank klager in de plaats van xxxxx benoemd tot bewindvoerder.

4.7. Bij brief van 3 mei 2002 heeft klager de gerechtsdeurwaarder onder meer geschreven:

Op 9 oktober 2000 is op de heer en mevrouw xxxxx de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing verklaard en ben ik tot bewindvoerder benoemd. Na vonnisdatum is aan u nog tweemaal een bedrag van € 90,76 en € 181,52 uitbetaald door het UWV GAK. Uit eerder genoemde bedragen heeft u een bedrag ad € 37,22 gerestitueerd aan de uitkerende instantie. Volgens mijn berekening heeft u derhalve een bedrag ad € 325, 82 teveel ontvangen. Ik verzoek u gemeld bedrag op de boedelrekening over te maken.

4.8. Bij brief van 4 mei 2002 heeft de gerechtsdeurwaarder klager medegedeeld dat hij inmiddels met zijn cliënte heeft afgerekend en het voor hem van de baan is.

5. Het standpunt van klager

Klager verwijt de gerechtsdeurwaarder – kort samengevat – dat hij ondanks het feit dat op xxxxx de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing was verklaard, willens en wetens is doorgedaan met het innen van de vordering op hem en in november en december 2000 en april 2002 in totaal een bedrag van € 325,82 te veel uit het ten laste van xxxxxxxx onder het GAK gelegde beslag heeft ontvangen en doorbetaald aan zijn opdrachtgever en dat de gerechtsdeurwaarder

weigert dit bedrag, ondanks gedane toezeggingen, terug te storten in de boedel.

6. Het standpunt van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder betwist ten stelligste dat hij onzorgvuldig gehandeld heeft. In het bijzonder heeft de gerechtsdeurwaarder betoogd – kort samengevat - dat na de datum van ingang van de schuldsanering op geen enkele wijze is gepoogd om buiten het kader daarvan de vordering te innen. De zaak was reeds afgedaan en het dossier was in het archief geplaatst. Teneinde een minnelijke regeling tot stand te brengen diende de gerechtsdeurwaarder zijn opdrachtgever bereid te vinden om het geld terug te storten naar de rekening van de gerechtsdeurwaarder. De betaling heeft bovendien plaats gevonden nadat de bewindvoering beëindigd was.

7. De beoordeling

7.1. De gerechtsdeurwaarder heeft bezwaar gemaakt tegen de gang van zaken in eerste aanleg tijdens de mondelinge behandeling. Deze door hem gestelde tekortkomingen – wat daar ook van zij - behoeven thans geen nadere bespreking, nu zij worden hersteld ten gevolge van de behandeling door het hof van de zaak in volle omvang.

7.2.1. De gerechtsdeurwaarder heeft laten weten dat hij het onder het GAK gelegde beslag niet heeft opgeheven. Hij heeft daarbij betoogd dat daartoe geen wettelijke verplichting bestond en niet-opheffing van het beslag het voordeel oplevert dat na beëindiging van de schuldsaneringsregeling de incasso kan worden voortgezet ingevolge dit beslag en dat dan niet opnieuw beslag behoeft te worden gelegd. Dit standpunt van de gerechtsdeurwaarder is juist en in overeenstemming met de regeling vervat in de artikelen 301 en 350 van de Faillissementswet.

7.2.2. De gerechtsdeurwaarder heeft daaraan met nadruk toegevoegd dat hij na het begin van de toepassing van de schuldsaneringsregeling op geen enkele manier activiteiten heeft ondernomen om buiten deze regeling om de vordering op xxxxxx te innen. Klager heeft deze stelling niet betwist en ook overigens is het

hof niet gebleken dat de gerechtsdeurwaarder na de inwerkingtreding van de schuldsaneringsregeling wel incassoactiviteiten heeft ondernomen. De klacht is in zoverre dan ook ongegrond.

7.3.1. Met betrekking tot de begin november en december 2000 ontvangen bedragen van telkens € 90,76 heeft de gerechtsdeurwaarder het standpunt ingenomen dat het door het GAK na het gelegde beslag gereserveerde gelden kan betreffen, welke gelden door het GAK zijn afgezonderd en dus rechtsgeldig na die afzondering vlak na de schuldsanering aan appellant zijn betaald. Het zou hier gaan om zogenaamde kruisbetalingen, aldus de gerechtsdeurwaarder.

In dit standpunt kan het hof de gerechtsdeurwaarder niet volgen. Van een eventuele rechtsgeldige kruisbetaling zou sprake kunnen zijn indien het GAK nog voor de ingang van de schuldsaneringsregeling een betalingsopdracht zou hebben verricht. Dat is echter in ieder geval niet aannemelijk met betrekking tot de begin december 2000 door de gerechtsdeurwaarder ontvangen betaling, nu op 9 oktober 2000 het vonnis is uitgesproken waarbij de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is verklaard. Met betrekking tot de begin november 2000 ontvangen betaling zou sprake kunnen zijn van een voor de ingang van de schuldsaneringsregeling door het GAK gegeven betalingsopdracht. In ieder geval vond de ontvangst van laatstbedoelde betaling plaats nadat de gerechtsdeurwaarder de vordering op xxxxx al had aangemeld bij de bewindvoerder. Het had dan ook op de weg van de gerechtsdeurwaarder gelegen om zich omtrent een en ander zekerheid te verschaffen door daaromtrent bij het GAK inlichtingen te vragen. Een gerechtsdeurwaarder dient toereikende informatie te verschaffen om nodeloze conflicten als gevolg van het verrichten van ambtshandelingen te voorkomen. In plaats van de ontvangen bedragen zonder meer aan zijn opdrachtgever door te betalen had de gerechtsdeurwaarder dan ook in ieder geval het GAK en zijn opdrachtgever moeten benaderen om hen er op te wijzen dat het risico bestond dat de bewindvoerder de door het GAK verrichte betalingen als van onwaarde jegens de boedel zou beschouwen en dat het GAK vervolgens de opdrachtgever zou benaderen met het verzoek de overgemaakte bedragen als onverschuldigd terug te betalen. De klacht is in zoverre gegrond. Het hof is van oordeel dat dit handelen van de gerechtsdeurwaarder tuchtrechtelijk laakbaar is en zal daarom de maatregel van waarschuwing opleggen.

7.3.2. Met betrekking tot de in april 2002 ontvangen betaling heeft de gerechtsdeurwaarder betoogd dat de zaak na december 2002 ongeveer 16 maanden stil heeft gelegen en dat hij in deze periode geen enkele activiteit heeft ondernomen. Hij is ervan uitgegaan dat nu de derde beslagene van de uitgesproken schuldsanering op de hoogte was en na het verstrijken van een zo lange periode de betaling hervatte, de schuldsaneringsregeling was opgeheven. Het hof is van oordeel dat het beter was geweest als de gerechtsdeurwaarder ook ten aanzien van deze betaling contact met het GAK en zijn opdrachtgever had opgenomen teneinde hieromtrent zekerheid te krijgen en eventueel met het doel als hiervoor onder 7.3.1. omschreven. Het hof ziet in de door de gerechtsdeurwaarder geschetste omstandigheden echter aanleiding het achterwege blijven hiervan niet als tuchtrechtelijk laakbaar aan te merken.

7.4. Met betrekking tot het onderdeel van de klacht dat de gerechtsdeurwaarder ondanks gedane toezeggingen heeft geweigerd het door hem van het GAK ontvangen bedrag terug te storten, heeft de gerechtsdeurwaarder gesteld dat hij een dergelijke toezegging nooit heeft gedaan. Hij heeft naar zijn zeggen laten weten bereid te zijn mee te werken aan een oplossing, waarbij het bedrag na terugstorting aan hem door zijn opdrachtgever zou worden terugbetaald aan het GAK. Klager is hierop niet ingegaan, aldus de gerechtsdeurwaarder. Klager heeft de stelling van de gerechtsdeurwaarder met betrekking tot de door hem gedane toezegging niet bestreden. De klacht is daarom op dit punt eveneens ongegrond.

7.5. Hetgeen partijen verder nog naar voren hebben gebracht, kan als in het voorgaande reeds behandeld, dan wel als thans niet ter zake dienend, buiten beschouwing blijven.

7.6. Dit leidt tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Het hof:

- vernietigt de beslissing van de kamer van 11 februari 2003 en opnieuw rechtdoende;
- verklaart het klachtonderdeel zoals genoemd onder 7.3.1. gegrond;
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond;
- legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van waarschuwing op;
- bepaalt dat de opgelegde maatregel door de voorzitter zal worden tenuitvoergelegd ter openbare terechtzitting van het hof van 11 december 2003 te 13.15 uur;
- bepaalt dat de griffier de gerechtsdeurwaarder daartoe schriftelijk zal oproepen.

Deze beslissing is gegeven door mrs. Schipper, Stille en Van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 20 november 2003.

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
TWEEDE MEERVOUDIGE BURGERLIJKE KAMER

Beslissing van 20 november 2003 in de zaak onder rekestnummer 330/2003 GDW van:

X
gerechtsdeurwaarder te
APPELLANT,

t e g e n

Y
Bewindvoerder, kantoorhoudende te
GEÏNTIMEERDE.

De beslissing

Het hof:

- vernietigt de beslissing van de kamer van 11 februari 2003 en opnieuw rechtdoende;
- verklaart het klachtonderdeel zoals genoemd onder 7.3.1. gegrond;
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond;
- legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van waarschuwing op;
- bepaalt dat de opgelegde maatregel door de voorzitter zal worden tenuitvoergelegd ter openbare terechtzitting van het hof van 11

december 2003 te 13.15 uur;

- bepaalt dat de griffier de gerechtsdeurwaarder daartoe schriftelijk zal oproepen.

Deze beslissing is gegeven door mrs. Schipper, Stille en Van Os en in het openbaar uitgesproken op donderdag 20 november 2003.